

Mellé...

"Jó lenne épeszű módon diskurálni egymással" - olvasom a tőlem idézett mondatot Molnár Péter műfajilag nehezen besorolható írásában. Olvasom a többit is, aztán szomorúan konstata-lom: no, ezt most megint nem jött össze... Tán, ha Péter nem csupán ürügyként használná írásomat, hogy kampányszöveget gyártson Fodor Gábor választmányi elnökké történő reménybeli megválasztása elé... Rövid-ségéhez mérten meglepően sok indu-latot sűrítő írása tanúsága szerint Pé-ter kevés vitára érdemes gondolatot talál cikkemben. Viszont - talán kissé illetéktelenül - Fodor Gábor nevében is magára vesz olyan inget, amelyet én nem akartam minden áron ráerőltetni. Védekezik, mintha megtámadtatott volna. S közben vádol. Úgy próbálja beállítani, mintha velem szemben kel-lene valakinek a FIDESZ-ben védeni

az ökológiai értékeket. Méltatlannak érzem, hogy ezt egyáltalán cáfolnom kell, de megteszem: röhej!

Péter azt írja, hogy minősíti a gondolkodásmódot, hogy a homoszexuálisok vagy a feministák problémáit itt és most marginálisnak tekintem. Szerencsémre tényleg minősíti. Ebből azonban a legcsekélyebb mértékben sem következik - Péter sugallata elle-nére sem -, hogy ne gondolnám komolyan "a kisebbségek - és nemcsak a nemzeti kisebbségek - jogainak biztosítását". Viszont gondolom, hogy ma Magyarországon nemcsak a FIDESZ-nek, de a homoszexuálisoknak is inkább árt, sem mint használ az a szim-bolikus gesztus, ha az Emberi Jogi Bi-zottság ellenzéki elnöke a társadalmi szervezetek költségvetési támogatásá-ról szóló határozathoz benyújtott mó-dosító indítványában a hadirokkantak egyesületétől akar pénzt átcsoporto-síttatni a homoszexuálisok javára. A módosító indítványnak annyi esélye volt, mint pocoknak az égő tarlón, el-lenben kiváló ürügyül szolgált pl. po-

litikai ellenfeleinknek Veszprémben, hogy botránnyal fenyegetve megtor-pedózzák Fodor Gábor tervbe vett ok-tóber 23-i ünnepi szereplését.

Arról, hogy ki termeli újjá a FI-DESZ- belül az értelmiségi ellentéte-ket, csak annyit: Nem én kezdtem kul-turális jogokkal meghatározni, vidéki származású, elsőgenerációs értelmisé-giekként leírni a "mainstream"-et, acrylzoknikkal és makkoscipőkkel ha-jigálózni; párton belüli politikai ellen-feleimet suttogó propagandával lean-tiszemitázni, paranoiásnak minősíte-ni, s olyan tulajdonságokkal felruház-ni, hogy magára valamit adó értelmi-ségi körökben csak szitokszóként han-goznék el a nevük. Végül pedig felhív-nám a figyelmedet a tényre - mert úgy tűnik, elkerülte - : nem én indulok Fo-dor Gáborral szemben, hanem Szájer József! Vagy hogy kronológiailag is pontosak maradjunk: fordítva!

Kövér László